

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **S. S.**, zastoupeného JUDr. Zdeňkem Navrátilem, advokátem se sídlem Bašty 2, 658 09 Brno, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 9. 6. 2004, č. j. OAM-2010/VL-10-19-2004, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 1. 2005, č. j. 60 Az 125/2004-34,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 9. 6. 2004 zamítl žalovaný žalobcovu žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Žalobce napadl toto rozhodnutí včasnou žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ostravě. V žalobě obecně citoval některá ustanovení správního řádu, která žalovaný podle jeho názoru porušil; uvedl též, že žalovaný porušil § 12 zákona o azylu, ovšem ani toto tvrzení nijak nerozvedl. Pokud jde o skutkové důvody, odkázal žalobce na svou žádost o udělení azylu, na protokol o pohovoru a vůbec na obsah spisu žalovaného. Závěrem navrhl, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc mu vrácena k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ostravě žalobu zamítl rozsudkem ze dne 6. 1. 2005. V řízení před správním orgánem neshledal žádné vady a přisvědčil žalovanému i v hodnocení důvodů, pro něž byla žalobcová žádost zamítnuta jako zjevně nedůvodná.

Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) včas kasační stížnost založenou na důvodu uvedeném v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), tedy na nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Poukázal na znění § 12 zákona o azylu a zdůraznil, že ačkoli nelze obavy z jednání zločineckých struktur přímo subsumovat pod důvody pro udělení azylu podle tohoto ustanovení, je takovým důvodem v případě stěžovatele neschopnost a neochota státních orgánů Mongolska zajistit bezpečné prostředí

pro příslušníky úzké sociální skupiny podnikatelů, kteří jsou v důsledku vyšší majetkové úrovně vystaveni vyhrožování a fyzickému napadání ze strany organizovaného zločinu provázaného se zkorumpovanými státními orgány.

Ze všech uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Požádal též o to, aby jeho kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek; tato žádost se však – s ohledem na odmítnutí kasační stížnosti – stala bezpředmětnou.

Kasační stížnost je nepřijatelná.

Stěžovatel vyjádřil v kasační stížnosti přesvědčení, že splňuje předpoklady pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, jelikož je příslušníkem sociální skupiny pronásledované ze strany organizovaného zločinu. Skutečnost, že v jeho případě byl porušen § 12 zákona o azylu, konstatoval stěžovatel už v žalobě; učinil tak však pouze v obecné rovině, bez jakéhokoliv upřesnění spočívajícího v tvrzené příslušnosti k pronásledované sociální skupině (či vůbec ve vymezení sociální skupiny, již se cítí být součástí), která by - s přistoupením dalších okolností – mohla dávat chování jeho pronásledovatelů charakter diskriminačních činů ve smyslu azylově relevantním. Takové holé žalobní tvrzení nedosahuje kvality žalobního bodu, který by následně mohl být s úspěchem uplatněn v kasační stížnosti coby stížní bod. Jak kasační, tak i stížní body jsou totiž zpravidla tvořeny nejen důvody právními, ale též důvody skutkovými: teprve ony jsou pojítkem mezi abstraktní právní normou a konkrétně vyličenou situací účastníka řízení a jen na jejich základě lze namítat, že ta či ona právní norma měla nebo neměla být užita. Samotnou skutečnost, že v žalobě se objevuje odkaz na tutéž právní normu či citace totožného zákonného textu jako později v kasační stížnosti, proto nelze považovat za uplatnění důvodu v předešlém řízení, jak to žádá § 104 odst. 4 s. ř. s. I když stěžovatel zdánlivě namítal již před krajským soudem totéž – tj. nesprávné posouzení podmínek § 12 zákona o azylu – kvalitativně se v kasační stížnosti jedná o důvod založený na odlišných tvrzeních, a tedy důvod jiný, který je v kasačním řízení nepřijatelný.

Jelikož kasační stížnost neobsahuje žádný jiný stížní bod, je nepřijatelná jako celek a Nejvyšší správní soud ji jako takovou odmítl [§ 104 odst. 4 a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. července 2005

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu